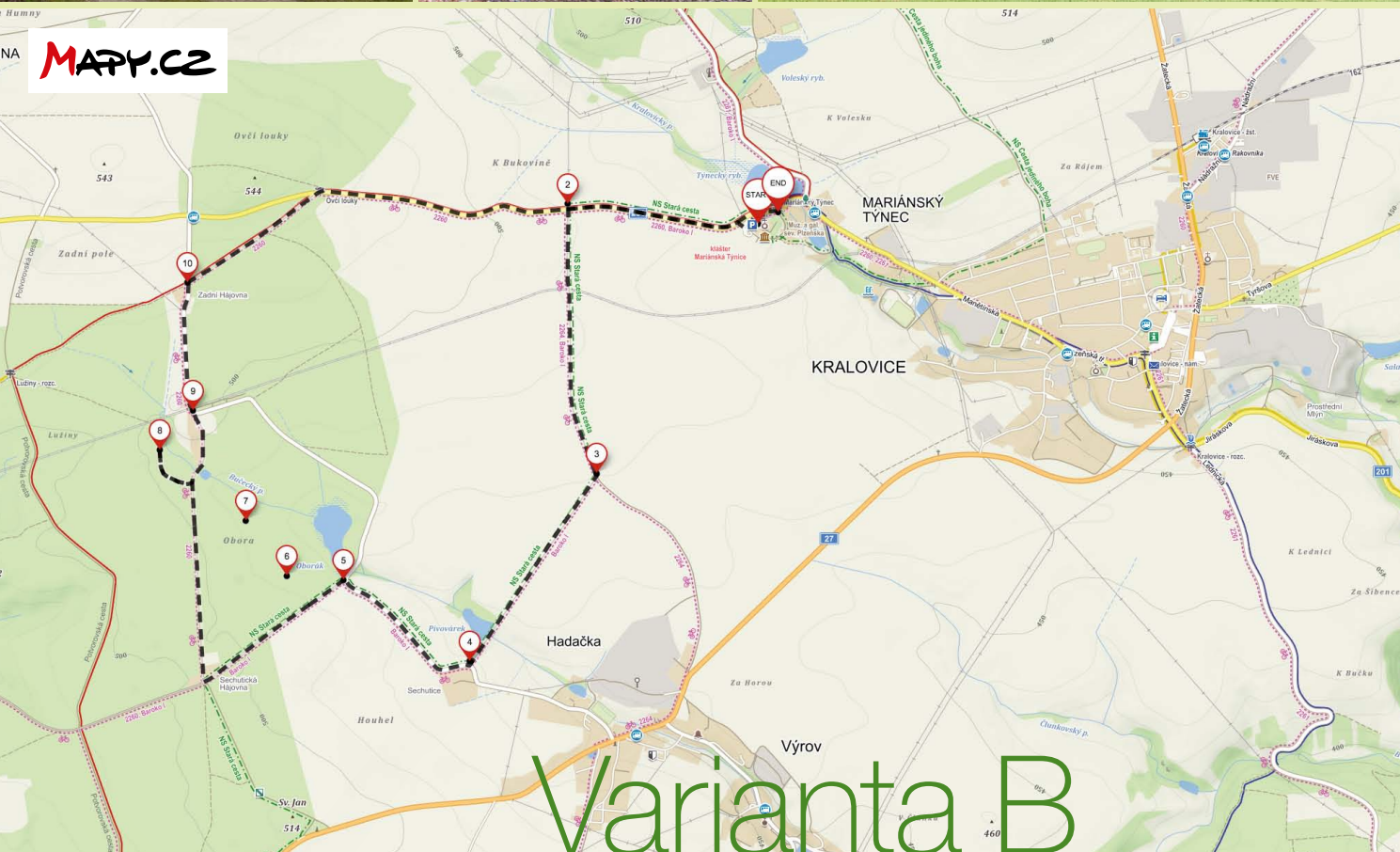




Cesta z Mariánské Týnice (první část po NS Stará cesta): Mariánská Týnice – Zelený kříž – Sechutice – Sechutická hájovna – studna u Olšanské myslivny (Ize využít též NS Sechutická obora) – Zadní hájovna – Mariánská Týnice

délka 9,7 km, čas cca 2,45 hod chůze, mírný terén

Zelený kříž – B3
V krajině se dříve nacházela řada obdobných dřevěných křížů. Kvůli povětrnostním podmínkám nemají dlouhou trvanlivost, ale díky pečlivosti místních hospodářů a obyvatel byly stále a znovu obnovovány. Tak to bylo i se Zeleným křížem, jenž byl naposledy slavnostně vysvěcen roku 2015. Obnovena byla i lipová alej od Zeleného kříže ke dvoru Sechutice. Díky pečlivé snaze Staré cesty z. s. se poutník znovu může projít kolem lip a v budoucnu i v jejich stínu. Dokonce prastarých lip, byť vzrůstem mladých! Pověšimněte si památných stromů, které byly vypěstovány z původních barokních semen.

Sechutice – B4
Sechutice byly jedním z prvních sídel, které cisterciáci dostali již při založení kláštera v polovině 12. století a vybudovali zde hospodářský dvůr. Dodnes zaujme jedna z největších stodol, stáje či ovčín. Takovéto dvory (ve středověku grangie – mniši je obhospodařovali sami) byly základem cisterciáckého hospodářství. To plaské bylo zaměřeno na obilnářství a chov ovcí, jak dokládají obrovské sýpky i ovčince. Zde opustíme starou plaskou cestu a budeme se pozvolna vracet zpět do Mariánské Týnice.

Sechutická obora – B5
Obora byla vybudována již v 16. stol. pro chov daňků. Později zde byla chována i divoká prasata, srnčí i jelení zvěř. Obora zanikla v 90. letech 19. století v důsledku stavby vlakové trati mezi Mladoticemi a Kralovicemi, která ji přetrhla. Co myslíte, že je s tratí dnes? Do nitra obory se vydáme od jižního okraje rybníku Oborák. Je možné jít po pohodlné cestě k Sechutické hájovně a od ní dále po cyklostezce na sever až ke studni. Nebo se zanořit do lesa a sledovat dobře značenou naučnou stezku Sechutická obora a projít její první tři zastavení (tato varianta není vhodná pro kolo).

Olšanská myslivna a studna – B8, B9
Studna ležící nedaleko hlavní cesty upomíná díky znaku a letopočtu na opata Hartmanna, který stojí i za vznikem nedaleké Olšanské myslivny. Obojí najdete vytesané na vnitřní straně kamenného roubení studny. Vyvýšený pahorek za studnou může odkazovat na kapli sv. Jana, která je doložena z doby Metternichů, tedy po zrušení kláštera. Celá Sechutická obora vznikla na místě zaniklé středověké vsi Újezd. Dnes si to moc neuvědomujeme, ale za husitských válek a hlavně během třicetileté války zmizela z mapy řada vesnic. Kromě vsi Újezd zanikly v blízkém okolí také Šebíkovice, Doubravice, Sechutice, Olšany. Jména posledních dvou převzaly hospodářské dvory.

Zadní hájovna – B10
Po dřívější hájovně zbylo již jen pojmenování. V terénu nic nenaleznete, v mapách je stále. Na tomto příkladu je vidět, jak i pomístní názvy poodhalují kus historie. Odtud se vydáme po červené turistické značce zpět do Mariánské Týnice. Kdo chce, může si to protáhnout až ke dvoru Hubenov. Ten vznikl původně jako ves v polovině 14. století. Jak název napovídá, půda zde nebyla moc úrodná. V 1. pol. 18. stol. na jejím místě vznikl hospodářský dvůr podle projektu architekta Jana Blažeje Santiniho Aichla, patří k nejkrásnějším v kraji.

Rozmanitost v jednotě Stará plaská cesta





Stará plaská cesta

Více jak 600leté působení cisterciáků na Plasku zanechalo v krajině mnoho stop. Nalezneme nejen výrazné architektonické památky, ale i drobné pamětníky v podobě rybníků, cest, alejí či křížků. Jednou z nejvýznamnějších zdejších komunikací byla po celou dobu tzv. stará plaská cesta. Od středověku spojovala klášter Plasy s poutním místem – a pozdějším proboštvím – Mariánská Týnice a se dvěma hospodářskými dvory: Sechutice a Hubenov. Na tuto cestu Vás chceme vzít. Její část byla v nedávné minulosti rozorána a proměněna v pole, tyto chybějící části budeme muset obejít. Pokud ji nemůžete projít celou najednou, nabízíme dvě varianty, které umožní projít či na kole projet polovinu cesty a vrátit se zpět do výchozího místa. Tím může být jak klášter Plasy, tak Mariánská Týnice.

Ať jste již prošli část či celou starou plaskou cestu, snad Vám bylo potěšením vydat se po dávných stopách mnichů a dalších lidí, kteří zde chodili před Vámi. Podíleli se na vzniku krajiny, které dnes říkáme evropská krajina – po tisíciletí opracovávaná krajina, prodchnutá a produhovněná dlouholetou kulturou. Krajina, ve které se střídají pole, louky, lesy, cesty, remízky, rybníky. Krajina, která lahodí oku, ať už bloumáte českým, rakouským či bavorským venkovem. Navzdory zcelování pozemků jsou její rysy i u nás stále patrné. Věříme, že jednou bude v terénu patrná i celá stará plaská cesta. Usiluje o to jak Nadační fond Mariánská Týnice, tak občanské sdružení Stará cesta.



**Cesta z Plas (první část po NS Stará cesta):
Plasy – Sokolka – Rouda – Sv. Jan – Sechutická
hájojna a zpět do Plas (po cyklotrase Baroko I a dále
po červené)**

**délka 10,3 km, čas cca 3 hod chůze, náročné úvodní
stoupání k Sokolce (180 výškových metrů)**

Lípy – A2

Lípy je strom spojený nejen s plaskými mnichy, ale vůbec cisterciáky. Na Plasku najdete nejen obvyklou lípu srdčitou (tzv. malolistá), ale i lípu velkolistou. Ta má tvarem listů připomínat mnichy (resp. mnišské kápě), kteří měli být nejen v plaském klášteře na lípách oběšeni za husitských válek. Oba druhy lip vysazovali plaští cisterciáci podél cest. Na začátku staré plaské cesty se zachovaly v počátečním stoupání. Pohled na ně budiž odměnou za vynaloženou námahu.



Sokolka – A3

Zde stávala socha sv. Bernarda, jednoho z nejvýznamnějších cisterciáků, kterou dal roku 1700 zhotovit zdejší opat Evžen Tyttl. Tento světec symbolicky strážil celé klášterní panství z nejvyššího bodu plaské cesty. Na konci 19. stol. byla socha přestěhována do areálu kláštera. Další část cesty si svůj význam pro dopravu zachovala dodnes – jakožto silnice I. třídy. Naštěstí pro nás je zde i pěšina.

Socha sv. Judy Tadeáše a hájojna Rouda – A4

V latinském nápisu na podstavci sochy děkuje vděčný plaský řeholník F.P. za záchranu zdraví právě svatým Judou. Je zde schovaný letopočet – tzv. chronogram. Sečtete všechna písmena odkazující na římské číslice, tedy IVXLCDM. Pozor: U=V. (Výsledek je v tomto případě navíc nutné vydělit třemi.) Pokud se Vám číslo nepovedlo rozluštit, nedaleko stojící hájojna Rouda prozradí alespoň za jakého opata byla socha postavena. Na štítu hájojny je dodnes patrná kotva – znak předposledního opata Fortunáta Hartmanna (1766–1779). Kotvu (symbol naděje) můžeme považovat za jakési „logo“ staré plaské cesty, objevuje se na řadě dodnes zachovaných památek podél ní. Vždyť ji také opat Fortunát věnoval značnou pozornost.

Rozcestí u sv. Jána – A5

Rozcestí nazvané podle sochy sv. Jana Nepomuckého skýtá za dobrého počasí jedinečný výhled zvláště k Mariánské Týnici. Pět lip kolem sochy odkazuje na bývalých pět cest, které se odtud rozbíhaly, i na pět hvězd, které jsou jakožto atribut sv. Jana k vidění kolem jeho hlavy. Stejných pět hvězd se dle legendy objevilo nad hladinou Vltavy, kam bylo světcovo tělo po umučení shozeno a díky hvězdám nalezeno.

Sechutická hájojna – A6

Drobná hájojna z poloviny 19. století. Vedle ní byla roku 2015 díky Lesům ČR obnovena tzv. sněžná jáma. Tato jednoduchá chladírna je velkým pomocníkem při uskladnění sazenic stromků mezi jejich vyzvednutím z lesní školky a samotnou výsadbou.

Projekt byl podpořen zmocněncem spolkové vlády pro kulturu a media, Bavorským státním ministerstvem výživy, zemědělství a lesnictví, Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova jakož i Bavorským státním ministerstvem pro vzdělání, vědu a umění. Ve spolupráci s Bavorským zemským úřadem pro památkovou péči.



Fotografie poskytli a veliký dík zaslouží: Ivo Kornatovský, Klášter Plasy, Mariánská Týnice.